

tolkol efter; men den daglige Kontrol er overflødig ligeoverfor disse Reisende. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det ærede Thing ikke at fratage Politivirghederne det meget virksomme Middel, de nu have, til at føre Kontrol med disse Reisende, hvorved der vilde bevirktes, at det for Fremtiden næsten blev overflødig og unyttigt at indføre Efterlysninger i Politiefterretningerne. Jeg tror virkelig at turde sige, at jeg her taler, ganske vist ikke i 3000, men nok i 100 Politimesteres Naam, naar jeg siger, at dette er en Forfrist, paa hvilken der fra vort Standpunkt sættes megen Pris.

Ordføreren (Hollstein-Bedreborg):

Jeg ønskede dog endnu at gjøre nogle Bemærkninger, nærmest til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev); men da jeg ser, han ikke er tilstede, kan jeg spare mig det. Jeg vil kun i Almindelighed bemærke, hvad jeg ogsaa tror fremgik tilstrækkeligt af mit forrige Foredrag, at det at ville være Herre i sit eget Hus ikke falder sammen med, at man vil, at Justitsministeren skal være Herre i Huset. Forøvrigt skal jeg ikke nærmere komme ind paa denne § 13, som nu vistnok er tilstrækkeligt uddebateret. — Naar det blev bemærket af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at vi vare gaaede for vidt i Medgjørlighed, skal jeg indrømme, at dette er Tilfældet; men naar vi have gjort det, er det, fordi vi have troet paa denne Maade at kunne komme til et Resultat. Jeg skal dog ogsaa indrømme det ærede Medlem, at vi ikke have fastholdt dette Standpunkt saa konsekvent, som vi kunde, og derfor har jeg ogsaa sagt, at vi kunne ikke gaa længere tilbage, end vi havde gjort, for, som sædvanligt, at vise os imødekommende. — Med Hensyn til den Banskælighed, det skulde medføre, at Udændinge ikke kunne udrives alene ved Administrationens Foranstaltning, maa jeg bemærke, at jeg ikke kan se, at der er nogen saadan Banskælighed. Det forekommer mig, at der er saa mange Veie, ad hvilken Regjeringen kan hjælpe sig, enten ved almindelige Bestemmelser, eller ved foreløbige Love, eller ved en Lov paa almindelig Maade, — naar saadanne Tilfælde som dem, der her ere omtalte, skulde indtræffe. Hovedbetydningen af vort Forslag er, at Administrationen ikke kan foretage Udvisningen uden Ansvar for Lovgivningsmagten, og deri ligger allerede en Garanti. Naar det er blevet sagt, at Afskretten ikke skulde medføre, at de friskere Kræfter, jeg før omtalte, samledes her, og at det ingen Sykke var for os, naar de samledes her, maa jeg gjøre opmærksom, at Afskretten netop samler disse Kræfter, naar et Land har en Lovgivning, hvorefter f. Ex. politiske Flygninger vide, at de i Fred kunne opholde sig der, og sandsynligvis ikke vilde blive jagede bort. Hovedpunktet i denne Sag er naturligvis det Spørgsmaal, hvorledes vi derved vilde kunne komme til at stille os

overfor vore egne Landsmænd, og den Garanti, man har villet søge i, at de Vedkommende have Indsødsret, er da aldeles uden Betydning; thi den falder bort om 6—7 Mars Forløb, idet da Størstedelen af dem vil være udstrevede til Militærtjeneste. — Det ærede Medlem, som sidder ved Siden af mig (Vajer), ønskede, at vi skulde indføre en Slags Kontrol med dem, som komme her til Landet, i Henseende til, om de havde Fnat m. m. Det har været mig bekendt, at det ærede Medlem mente noget Sligt, og jeg har ogsaa gjort Udvalgets øvrige Medlemmer bekendt dermed; men hvoefen fra Udvalgets eller fra den høitærede Ministers Side har der været Lust til at komme ind paa denne Sag, skjøndt man ikke har kunnet nægte den Bigtighed. Det forekom os imidlertid at være en lovlig detailleret og politimæssig Maade at holde Landet i Orden paa, og at være udgaaet fra den samme Betragtning som den, hvorpaa det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjærring) ibag kom saameget ind, nemlig, at Landet skal være et saadant ordentligt, pent, regulært Politiland. I hvert Fald har den Tanke, at der skulde være en saadan almindelig Fnatparade ved Landets Grænser, ikke tiltalt, og vi have ikke troet at burde røre videre ved denne Sag. — Med Hensyn til den Paragraphdel, som hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem har ønsket udstemt — nemlig andet Stykke af § 10 — og som handler om Sognekoster og Præster, har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bestemt udtalt sig mod vort Forslag derom. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Udvalget i det Hele har været af hans Mening, at den Ordning, Landsthinget her har truffet, er den rette; men det er udelukkende af formelle Grunde, at vi have stillet os paa det Standpunkt, hvorpaa vi staa. Jeg har ikke nogen Bemyndigelse til at frasælde dette Forslag, men forøvrigt tror jeg nok at turde sige, at, hvis Thinget følger det ærede Medlem, vil det ikke krænte vor Vre. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne, vil jeg derimod meget bede det ærede Medlem om at frasælde sin Indvending, thi det af os Foreslaaede er efter min Mening en Betingelse for, at vi kunne have Udsigt til at faae Loven igjennem. Skulde vi optage Kampen fra Fattigloven og kaste den ind her, vilde den foreliggende Lov komme til at gaa samme Vej, som jeg frygter for, at Fattigloven vil komme til at gaa. I Fattigloven gjør dette Spørgsmaal ikke Støbe, thi der er deri saameget Sprængstof, at en Smule mere eller mindre ikke gjør nogen Fortrad; men her vilde jeg sætte Pris paa, at vi ikke fik flere Stridspunkter ind. Lige overfor det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjærring) skal jeg dog endnu bemærke, at Bestemmelsen i hans Forslag under Nr. 5, efter den Fortolkning, han nu gav deraf, blev en Del mildere, end den hidtil syntes at være. Han sagde